

ДУХОВНІ РОЗДУМИ: ЧУЖІ ЗНАЙОМІ, ЯКІ РОЗДІЛЯЮТЬ З НАМИ ВСЕ НАШЕ РІДНЕ

Місце, де проживаємо і речі, якими користуємося з часом називаємо рідними. Ми легко звикаємо до предметів, що користуємося і теж їх називаємо рідними, а що робиться з людьми, які розділяють з нами все наше рідне?

Ранком багато людей спішать на роботу, беручи свій транспорт: хто авто, хто автобус, хто маршрутку, хто метро чи поїзд. Кожного дня в той самий час, те ж саме місце і ... переважно ті ж самі люди. Звикаєш до цього ритму життя, до місця твоїх пересадок і поволі непомітно також починаєш звикати до лиць постійних людей. Ти звикаєш до всього і ці обличчя з часом стають знайомими обличчями.

За ними спостерігаєш, починаєш вивчати їхні особливості, потім впізнаєш серед інших і звичайно приходиться мить першого особливого погляду. Саме тоді, коли погляди зустрічаються і затримуються на якусь мить, і коли виникає бажання легко кивнути головою, мовляв: ми вже знайомі і тебе радий бачити, саме тоді починається тихе знайомство, яке мабуть і залишиться на рівні далекого знайомства. Але тепер це вже не дві далекі людини, що стоять поруч, зустрічаються постійно в одному ж тому транспорті, живучи в одному місті і розділяючи цей самий стиль життя.

Одно дня ти зауважуєш, що щось не так, щось змінилось. Усвідомлюєш, що не має одного із “далеких знайомих” і тривожно запитуєш самого себе: чи часом чогось не трапилось?

Наступного дня на зупинці шукаєш поглядом “далекого знайомого” і зауважуєш, що не тільки ти сам затужив через відсутність “одного з нас”. Коли твій погляд знаходить відсутнього і зустрічається поглядом, то крім вже звичного кивка з’являється усмішка, яка промовляє сама собою: “я радий тебе бачити”. У відповідь отримуєш також усмішку: “Я також. Все ок”.

Двері відкриваються і кожен виходить на своїй зупинці, продовжуючи свій хід життя.

Великі міста – це велике скупчення людей, які живуть разом, але водночас окремо, які допомагають один одному взаємно, не усвідомлюючи цього, які живуть в одних і тих же будинках, але не відчують, що живуть під одним і тим самим дахом.

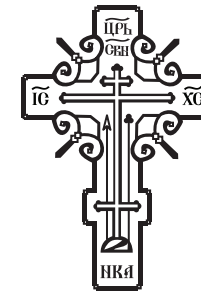
У цьому суспільстві є багато чого, що нас віддалює один від одного, але попри все є ще багато чого, що зближує один до одного. Адже, жити в єдності – це наша людська природа і наше Божественне покликання.

Українська Православна
Парафія Святої Трійці в СІЕТЛІ

Священик Ігор Бобак

БЮЛЕТЕНЬ

№9, Листопад-Грудень 2010

Ukrainian Orthodox Parish
of Holy Trinity in Seattle

Reverend Ihor Bobak

BULLETIN

Issue 9, November-December 2010

1805 38th Ave Seattle, WA 98122 | www.htuocs.org * Священик Ігор Бобак | 908.655.6308

Голова п. Андрій Пилиповець | 206.941.3701 * Секретар п. Микола Романюк | 253.850.1549

Дизайнер: Назар Паславський

Щиро вітаємо приятелів та гостей, які моляться сьогодні з нами, та сердечно запрошуємо на всі Богослуження у нашій Церкві. Це є Храм Божий для всіх, що входять до нього. Не залишаймо його не помолившись за себе самих, своїх ближніх, цю парафію та її священнослужителів.

КАЛЕНДАР

14 листопада	11:00 Св. Літургія (Неділя 25-та. Косми і Дам'яна безср. і чудотв.) Глас 8
21 листопада	11:00 Св. Літургія (Неділя 26-та. Собор архистр. Михаїла) Глас 1
28 листопада	11:00 Св. Літургія (Неділя 27-ма. Поч. Різдвяного посту, Гурія, Самона, Авівва мучч.) Глас 2 Обід після Літургії
5 грудня	11:00 Св. Літургія (Неділя 28-ма. Филимона апост. і з ним) Глас 3
12 грудня	11:00 Св. Літургія (Неділя 29-та. Парамона муч., Філумена муч.) Глас 4
19 грудня	11:00 Св. Літургія (Неділя 30-та. Св. Миколая архієп. Мирликійський.) Глас 5 Обід після Літургії
26 грудня	11:00 Св. Літургія (Неділя Праотців, Євстахія, Авксентія, Євгенія та ін. мучч.) Глас 6

СВЯТА: **1 грудня** Середа Платона і Романа муч., **4 грудня** Субота Введення в храм Пресв. Богородиці, **7 грудня** Вівторок † Катерини вмуч., Меркурія вмуч., **13 грудня** Понеділок † Андрея Первозванного апостола, **17 грудня** П'ятниця † Варвари вмуч., Івана Дамаскина прп., **22 грудня** Середа † Зачаття Пресв. Богородиці св. Анною

СЕНС ЖИТТЯ

Знаний філософ щодня намагався збагнути сенс життя. Присвятив розгадуванню цієї загадки найкращі літа свого життя. Радився зі славетними мудрецами людства, та не знайшов жодної задовільної відповіді.

Одного вечора відпочивав у своєму саду. Узав на руки п'ятирічну донечку, яка весело гралася, і спитав її: «Доню, для чого ти живеш на цій землі?» Дівчинка відповіла, усміхаючись: «Щоби тебе любити, татку!»

СПОВІДЬ І ПРИЧАСТЯ

Каяття за гріхи приймав той отець, котрий молодий. Охочих разом зі мною було з десяток. Священнослужитель у боковому приміщенні церкви поруч із кафедрою, на якій лежить хрест. Цілуєш хрест, схиляєш голову перед кафедрою, її накривають ризами і... серце та розум твої мусять не затаїти жодного гріха.

Хлопець років десяти оповідає про свої гріховні діяння хвилини дві, й радісний вертається на залу. Жінка років 40-ка пропускає юну доньку вперед і хвилин за 5-6 вони обидві теж завершують обряд каяття.

Чоловік, на вигляд робітник, вдягнений у камуфляжні штани та куртку, сповідався найдовше. Але – найщиріше, бо по завершенні не міг приховати сліз. Лице ж священника виглядало скам'янілим. Тільки за виразом його обличчя можна було збагнути величину гріха цієї людини в камуфляжі. Невже це було каяття за вбивства? Й від такого припущення стало не по собі.

Важка, певно, доля священника – дізнаватися про гріхи людські, про весь їхній жах й носити це у собі, тільки у власній пам'яті, оберігаючи святу тайну сповіді.

Так само мої гріхи тепер у пам'яті того молодого священника з Кривого Рогу. Я зачитував їх йому із записника, намагаючись не оминати жодної суттєвої деталі. Я хвилювався, тому користувався записами. Я переживав, тому раз-по-раз спотикався й обмовлявся. Але каявся. Як належить.

- Слава Ісусу Христу! – сказав я наостанок українською мовою, якою і сповідався.
- Навіки слава! – відповів він мені теж українською й щиро глянув в очі.

В Кривому Розі, де говорять переважно по-російськи, давно вже нікого не здивувати тим, що найщиріші слова вимовляють тією мовою, яка є рідна.

- Схрестіть перед собою долоні так, щоб права була поверх лівої, й притуліть до грудей!

Це священник каже мені, коли я через півгодини стою перед ним, очікуючи обряду причастя.

- Причащається раб Божий... Пауза.

- Віктор, – кажу я знову йому своє ім'я.

- Причащається раб Божий Віктор во ім'я Отця і Сина і Святого Духа. Амінь, виспівує священник.

Краплина вина і шматочок пісної проскурки. Я чистий.

Віктор Коваленко, тележурналіст

І НЕ ВВЕДИ НАС У СПОКУСУ!

Одного разу, відчуваючи докори сумління, Вовк зайшов до церковці у горах і сказав священникові:

- Хочу висповідатись!

- Ти впевнений у цьому? - спитав добрий священник.

- Так, запевняю вас, що хочу сповідатись.

- Вклякни біля сповідальниці.

- Не можете собі уявити, - почав Вовк, - скільки я овечок задушив! Бідні звірята, спали так спокійно, а я... я їх з'їв...

Вовк заплакав.

- Я напав також на пастуха. Це жахливо! Я нікчемний грішник, підлий убивця...

Священник слухав його поблажливо, але помітив, що Вовк був неспокійний, крутився, наче хотів утекти.

Священник стривожено сказав вовкові:

- Принаймні під час сповіді поведься спокійно!

- Не лякайтеся, мій отче, але добре було б, щоби ви трохи поквапилися...

- Чому?

- Бо... чую дзвіночки на шиї овечок.

І не введи нас у спокусу!

Бруно Ферреро

ТВОЯ ЗУСТРІЧ З БОГОМ...

Кожного разу, коли ми читали цікаву історію, можливо у нас викликало подив про мудрість у простоті. Це були історії інших людей. Зараз запрошую подумати про особисту зустріч з Богом, про твою зустріч з Богом і це буде також цікава історія.

Вона може починатися так:

Господи, коли прокинувся, то розпочав день і цим відповів на Твій заклик до життя: «Так».

Коли побачив, що хтось потребує допомоги, то допоміг і цим знову відповів: «Так» на Твій заклик – люби ближнього.

Коли згадав про своїх рідних, то помолився за них і також дав їм звістку про себе, і цим відповів на Твій заклик до єдності сім'ї: «Так».

Коли прийшов час споживати їжу, то поблагодарив Тебе, визнаючи Тебе своїм добрим Богом, дателем поживи духовної і тілесної.

А тепер, коли Ти промовиш до мене: "Прийди до мене і з'єднайся зі мною у причасті?" - що відповім я? Яку ще причину знайду, щоб не поєднатися з Тобою?

У минулих днях не все вдалось, як хотілось,... за це прошу прощення.

У кожному разі Тобі дивуюсь, дивуюсь Твоїй терпеливості чекати на мене ... на моє «Так».